

CATALANITAT

SETMANARI NACIONALISTA REPUBLICÀ

Any I

REDACCIÓ: Pujada a la Catedral, 2, primer
ADMINISTRACIÓ: Portal Nou, 18
Tots els treballs firmats són de la
responsabilitat dels seus autors. No s' retornen
els originals

Girona, 23 Octubre 1910

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Girona. 150 Ptes. Trimestre
Fora 2 " " "
Extranger 12 " " Any
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

Núm. 12

DE REPUBLICA

UN dels inconvenients que té 'l republicanisme espanyol, es la propria i única caracterisació radical. La República, pera instaurarse a Espanya si ha d'esser per medi d'una evolució cultural, necessita comptar am la confiança de la majoria del país, integrada per totes les classes socials. Mentres les classes poderoses, i les burgeses i les menestrals no hi vegin pas la seguretat de la conservació perfecte de l'ordre i dels propis interessos, compatibles, naturalment, amb els interessos proletaris, tot plegat armonisat en un ambient de justícia i tolerancia, no's decantaran pas cap a un cambi de règim, quines ventatges estan en la seva consciencia, mes que l'han de témer per l'atmòsferaradical que 'l republicanisme s'ha creat.

Tots els estats, teneñ en els seus respectius països, partits governamentals, qui van tornant, evolutivament, en el poder, les dues tendencies oposades de radicalisme i conservadurisme. Són les dues mans d'un cos orgànic, qui s'harmonissen i's complementen. Aixís s'estableix un perfecte equilibri en el progrés del respectiu Estat, generalment encarregantse la part conservadora del desenrotlló i consolidació de les lleis laborades per la part més lliberal.

A Espanya, dintre'l partit republicà, alguna vegada s'hi ha esbossat aquesta orientació, mes encara no s'ha pas realisat. I jo cree que aquesta divisió, si s'efectuava amb un criteri noble i concient, seria un gran pas envers el nostre ideal de la forma de govern republicana.

Perquè, aquest partit, qui té marcadament una orientació tant somament radical, contrasta d'una manera violenta amb una gran part del poble espanyol, influenciada d'una manera fortíssima per tota una historia de monarquisme absolutista, plena de llegendes primpicipesques, d'esperit autòcrata, de romanticisme palatí; qui té, com una de les glories més enorgullidores de la seva patria, una extensa tradició d'intolerancia religiosa, de supeditacions de la vida normal a les contingencies d'una vida futura; qui té, encara, servilismes engendrats pera les remotes generacions de l'edat mitjana.

I aquesta part integranta de l'opinió popular a Espanya, no pod ferse

seus, com se'ls fa'l republicanisme espanyol o, al menys, bona part d'ell, molts dels principis que públicament se manifesten, ni pod acceptar, com a bons i legals, successos en quins han sigut autors homes que's diuen republicans. Si pera l'instauració de la República devien repetir-se els sagnants fets del Juliol a Barcelona, i's proclamés com a creuada d'acció republicana la teia i el saqueig, es natural que la part sana de la població, qui té una idea diferenta de la Llibertat i la República, se considerarien enganyats i desertarien, no-blement, d'una acció tant destructora com injusta. I el republicanisme radical compta moltes efemerides en la seva acció pública, suficients a desencoratjar tota consciencia qui plantege'l veritable dret per damunt totes les concupiscencies i tots els desenfrèns de les ominoses passions qui nien efecte de la propaganda radical, en el cor del poble.

Per això, una actuació ben intensa d'una dreta republicana, que rednís a un terme de justícia i legalitat les escameses revolucionaries i contraproduentes de la part més avensada, seria destinada a fer una acció ben positiva dintre les classes morigerades, mes que no trova una satisfacció als anhels de dignitat i de justícia dintre l'actual règim vigent.

Es indubtable que un dels perills inherents a la República en cas de proclamarse, seria precisament aquest nucli popular, qui desconeix, de les doctrines dels seus capdills tota imposició d'autoritat a les seves extralimitacions: i si ara deuen contenirse, a pesar seu, per quan subsisteix un estat de coses que'ls obliga a permanèixer en l'oposició, no hi hauria pas una forsa suficienta pera contrarrestar l'instint de destrucció i venjansa, si arribava a plantejarse'l govern de les seves ambicions.

Pera contrarrestar aquesta tendencia, la constitució d'una dreta republicana deuria imposarse, laborant obstinadament en fer acció entre les classes mitges, i assegurant, d'aquesta manera, un més pròxim adveniment del règim republicà, i una consolidació ben ferma de la victoria obtinguda.

L' Iglesia i Portugal

Traduït pera CATALANITAT

Es ben curiosa la conversació que'l diari *l'Univers* ha tinguda amb un «alt dignatari eclesiàstic» am motiu de la revolució de Portugal.

L'alt dignatari no està pas solament indignat: les conseqüencies visibles i generals l'espanten, a causa de la covardia dels catòlics: «La veritat dura, però verdadera, es que la brava gent, allí com aquí, no es pas gent brava. Té por; i que volen que fassi la gent qui té por?» La desgracia de l'Iglesia romana a Portugal l'amenassa arreu: «Car no es pas a Portugal solament que passa això, que la gent honrada té por, i que'ls quefes se troven sense remat. Doneu un cop d'ull pel món. Es per tot arreu, gairebé per tot arreu! Portugal caigut es un signe més de la proximitat, sinó de l'imminencia, dels daltabaixos que ens esperen. Després de Portugal, Espanya. I després d'Espanya, a quina nació li tocarà el torn?»

L'alt dignatari no gosa evidentment acusar a la persona augusta de Sa Molt Fidel Magestat. Però es veu bé l'amargantor que sent al considerar am quina desinvoltura l' rei vingut ha entregat, am la seva fugida, els jesuïtes i l'Iglesia als republicans.

Tot això es la fi del món. «Ting el sentiment profund, diu, i me cree que es el de tots els homes de fe que pensen, de que està pròxima la fi dels temps». Diguem entre parèntesi; si la *frousse* inspira als «homes de fe que pensen» aquests dies tant ignoscents, que ha d'inspirar als homes de fe qui no pensen?

La fi dels temps! Si Pius X ja l'ha anunciada en la seva primera enciclica! Ja hi som. La revolució portuguesa sona ja a les orelles de l'«alt dignatari eclesiàstic» la trompeta del darrer judici.

Aquest «alt dignatari» demostra estar ben informat sobre'ls afers de Portugal.

Confessa que l'Iglesia era més poderosa a Portugal que enlloc: «Els capellans, tenien, dins l'estat civil, que ara sense dubte, els escapará de les mans. Els bisbes tenien, de dret, seient al Parlament. Les festes pasquals eren de rigor per l'exèrcit i la marina, i cada any podia veures als oficials entrar, l'un darrera l'altre, dins les sacristies pera recullir els butlletins de la confessió.» Hermós quadre, que jo senyalo an aquells dels nostres bons socialistes unificats que proclamen que, no sent la religió catòlica més que un afer de consciencia individual, no hi ha perill clerical ni inconvenient de cap mena en demanar els vots dels catòlics!

Que aqueixa monarquia clerical es per insoportable als portuguesos instruits, es cosa que no ens ha pas de sorprendre. Però lo que es sorprenent es que l'alt dignatari entrevistat per *l'Univers* assegurí que a Portugal «no hi mancaven capellans que fossin francs-masons». Com s'explica això? L'alt dignatari diu prou bé que 'l poder

civil reglamentava, fiscalment i tot, l'exercici del culte, que calia demanarli certes autorisacions, pagar certs tributs i seguint les costums de l'Iglesia, que adhuc quan es mestressa's plany de no esser lliure, d'això en diu servitut. Mes no's demostra pas que un capellà s' fassi franc-masó, pel fet de veures precisat a demanar una autorisació «per fer un sermó o cantar una salve en honor del Sant Sagrament».

Lo que es indubtable, i si hem de creure a *l'Univers*, es que a Portugal forses capellans són francs-masons, o aquesta paraula de francs-masons sense dubte no més ha sigut posada a l'interviu com a sinònima de demòcrata o de republicà. En altres termes, una part del clergat, el baix clergat, fa causa comú amb el poble contra la monarquia, o més aviat contra la monarquia am tendencies absolutistes i clericals. Això prova bé que aquestes tendencies havien devingut intolerables, i que la revolució portuguesa no es pas, com diuen els conservadors, l'obra de la malicia d'alguns intel·lectuals, sinó d'una nació que sofreix i que vol viure.

l'Univers no'ns diu pas pera que, mentres el baix clergat sembla per causa comú amb el poble, el mateix poble, qui evidentment no es pas hostil an aquest baix clergat, ataca als convents, maltracta'ls jesuïtes i expulsa les congregacions; perquè, en fi, la República portuguesa no'ns diu pas vol separarse de l'Iglesia romana.

Es senzillament perquè'ls jesuïtes i els pares; d'acord amb el papa, sostenien al rei i a la reina contra'l poble.

A Portugal, per haverse apoiat massa sobre l'altar, el trono ha caigut, i, per haverse apoiat massa sobre'l trono, l'altar trontolla, l'Iglesia compromet els seus privilegis i va provablement a pèrdrels si la República se consolida. Les confidencies fetes a *l'Univers*, tom a tom tant infantivols i tant mal informades, ens fan veure les inquietuts, gariébé angoixoses, que la revolució portuguesa ha produït a la cort de Roma, que mestrestant tem que aquesta revolució no s'extengui a Espanya i a totes les monarquies catòliques.

Naturalment que'ls republicans francesos saluden am joia a la jova republica portuguesa. I la saluden amb esperansa al veure que ha sigut instaurada per savis qui, designant com a quefe un flosop, un pensador, un deixeble d'August Comte, han demostrat que no anaven pas a governar sols am frases i am gestes, sinó que s'apermenien a fer una construcció metòdica. Indubtablement llur primer afany será organisar l'educació del poble: sense això la construcció progeetada no tindria cap base sòlida i l'Iglesia retornaria fàcilment sota el jou de 'l monarquia a una nació ignorant.

A. AULARD.

Notes polítiques

La gestió del Ajuntament gironí

Poques qüestions municipals, dintre la nostra ciutat, havien lograt interessar-la tant activament com les referents a les noves orientacions econòmiques del consistori actual. Ja no s'envien pas als elegits exclusivament perquè llueixin les insígnies d'edil en professors i cerimonials, ni s' deixa al seu albir la resolució dels problemes plantejats. L'opinió se mou intensament baix l'acció administrativa, i cada ciutadà té consciència de què dintre l'Ajuntament s'hi ventilen qüestions que l'atanyen directament.

Es un gran signe del temps, i nosaltres ens en congratulem. La vida edilícia, baix la fiscalització popular, tindrà més honorabilitat i més grandesa. L'aplaudiment de la pública opinió serà incentiu poderós per lograr una activitat feconda en matèries municipals, i's temerà el veto del poble tant o més que'l de la pròpia consciència. D'aquesta manera, també, el poble donarà més valor al seu vot, i's fixarà intensament en la persona que li demani per presentar-lo.

Si aquest estat d'ànim popular continuava seguidament, la selecció d'elegits s'efectuaria d'una manera pròpia, per quan moltes nulitats, i despitats, i envejosos i rutinaris qui han vestit les insígnies del ajuntament, veurien, fins am la seva poca mentalitat, que'l temps no passa en và, i que noves generacions han de marcar el seu pas en la marxa administrativa.

Avui dia, i en novelles eleccions, per obtenir els sufragis populars, no bastarà ser procurador o agent de negocis, o tenir influència amb els caciquets o ser ministerial: serà precis rendir comptes de les iniciatives que dugui en benefici de la ciutat, i sapiguer quines orientacions i quin programa administratiu deu seguir-se per la reconstitució econòmica del municipi.

Creiem sincerament, que hi ha forsa gent nova dintre la ciutat que compliria dignament el seu comès, ab idees noves en administració aplicables al problema local, i ab energies suficients per lograr la seva implantació. Sobretot, en la generació nova, que ajunta la comunicació d'ideals polítics honradament, professats, a l'estudi conscienciat dels problemes municipals, nosaltres creiem que hi devem trovar els veritables representants de la ciutat, quin estat econòmic onerós els hi ha fet estudiar, prematurament, la causa del seu mal i les amputacions a practicar-li, en bé d'ella mateixa.

*èper quin immens amor t'has encarnat
en aqueix cos de gracies abundoses?*

*No es pas, com ell, la Nit tan lluminosa;
i'l mon n'ha esdevingut extasiat
com si d'un val obril ressucitat
surgis una visió miraculosa.*

Jo al mirarte he comprés la Eternitat.

*Tos ulls,—immensos, sobre tota cosa
de ficesa d'Esfinx—h'interrogat
i lentament, com una flor desclosa,
una rima d'amor ha d'evallat
a ferte mes conscient d'què ets hermosa.*

a Rossita Mateu

*Porteu com un trofeu la joia d'esser bella
La gesta imperial triomfa en vostre front
i els ulls d' Cleopatra han fet la meravella
de darvos aquell foc que dominava el mon.*

*Del vostre gotj futur, serveu una promesa
com una antiga branca de roure: i vostre amor
en el combat ardit en pró de la bellesa
serà el millor botí qu'obtinga el vencedor.*

*En vos ritma joyosa l'encís i la clengancia.
Superba meravella qui porta la fragancia
de flors d'Alexandria, pròpies als Deus, no mes.*

*i els homes vos admiren, sotmésos al miracle
d'oure d'ascendir del cim del tabernacle
a la Astarté de marbre, qu' en vos ressucites.*

a Carme Montis

*Primpcesa encantadora, qui quan la tarde mor
vos plau, en la qui-tut de la finestra oberta,
sonmar auyoradissa, vostre palau en flor
ont tot anhel es viu, i ont tot amor desperta;*

*vostre palau, bastit sobre de l'illa d'or,
per arducs malats i enamorats postes;
tot ell entre perfums de tarongers en flor;
vottat d'ammallers blancs, i músiques inquietes..*

*Oh! com el sento jo vostre crudel caül
en la ciutat romántica qu' desconexa l'abril
etern, de la vostre illa p'tita i riallera..*

*mes, èperque de vostres ulls, enllumnats d'encís,
mirant al oritós s'aclaran a un somris?
es que sabu, p'ser, qu' os ama qui os hi espera?..*

a Laura Norat

*P'tita camperola d'un cuadro d' Watsau;
d'un madrigal perfecte porteu la gracia esquisa,
i en una piadosa i humana perfecció,
la fruita del capell el vostre oxal suavis.*

*Jo no sé pas encara, si'l dard conferidó
del amoret, astut, vostra vejar matisa,
mes hi ha en el vostre rostre l'hermosa vermelló
de les futures roses, i tota os divinisa.*

*Jo no se pas parlarvos en flor de madrigal:
vos sou encara ingénua pera cercá el rial
on pugui el cor resarvos un desitjat secret.*

*mes mon anel seria portar a compliment
el gotj d'acompanyaushi, ceremoniosament,
ab una reverencia genti' de minuet...*

(a seguir)

nia, degut al distingit escriptor J. Pérez Jorba, el qual constitueix una iniciació del lector a l'esplèndida literatura francesa.

Aixís mateix s'ha publicat, per la Biblioteca «Amor i Lletres», un volum de poesies del píssim escriptor Xavier Viura.

En breu—tal vegada aquesta mateixa tardor—, el poeta dels perfectes alexandrins, en P. Prat Gaballí, donarà al públic un volum de poesies; de les quines ens en té ofertes les primícies, pera que les trasmetem a nostres llegidors, desde les columnes del Setmanari.

Augurem a l'autor d'El Temple Obert l'èxit més complet, pera la seva obra.

En els tallers de la casa Editorial de Barcelona, L'Avenç s'està enllestint l'edició d'un volum de poesies valencianes, originals del nostre estimat amic el poeta Miquel Durán i Tortejada, que titula «Cordes vibrantes».

Porta un próleg del conegut escriptor Eduard Lopez Chavarrí i està dedicat al patriarca de les lletres valencianes don Teodor Llorente.

Coliseu Imperial

Concert organitzat per la casa Sobrequés i Reigt

Trio Pichot-Costa

Els filarmònics estem d'elhorabona. En el breu espai de temps de la fundació de CATALANITAT, hem tingut la joia de relatar tres concerts celebrats en la ciutat nostra. Pera nosaltres, acèrrims antiprovincians, ens es ben amable saludar aquest gest ciutadaniíssim, cultural i educador.

Hem sentit música imponent i meravellosa de mestres clàssics i moderns: primer Schubert i Schumann; després Grieg i Brahms, i ara, darrerament, a Cèsar Franck el sublim autor de les *Beattituds*.

La vetllada del divendres últim, fou una vetllada altament interessant, ben digna d'endressarhi unes paraules panegíriques.

L'ample local, el qual per cert es ben mancat de condicions acústiques, era ocupat en part per un públic distingit i culte.

Integrava la primera part del programa el Trio de Johannes Brahms. En aquesta consistent obra, qui té un soperb *Adagio* i un frescal i deliciós *Scherzo*, els tres artistes, qui l'executaren amb una cura i habilitat lloable, estigueren en tots els quatre temps ajustadíssims. Aquesta composició de Brahms, superior a la que sentírem en l'anterior concert, es d'una grandesa i superable qui ha de prodigar, indubtablement, justos elogis als seus pulcres interpretats.

La segona part era a càrreg del delicat violinista en Lluís Pichot qui feu una labor meritíssima. Comensà amb el *Minuetto* de Mozart, tot perfumat d'aquella aristocràcia qui distingeix les obres del gran compositor austriac, tot ple de la gentilesa evocadora del segle XVIII, el qual va esser executat amb extraordinària elegancia. Després vingué la *Berceuse* de Fauré dita am religiós sentiment, la polícrona *Humoreski* de Dvorah i l'exquisida *Polonesa* de Wieniawsky, amdues executades am correcció.

En Lluís Pichot fou saludat am frenètics aplaudiments, i, en ofrena, ens obsequià amb una magnífica aria de Bach interpretada am molta sobrietat.

La tercera part, amb el Trio de Cèsar Franck, fou ont els concertistes lluien

més les seves qualitats pròpies. El senyor Costa se 'ns revelà com a un pianista impecable, de segura polsació, arrancant del teclat uns sons vigorosos i nobles. El senyor Pichot, violoncelista, feu un treball ben meritori, resultant en conjunt un *Allegro* solemniat.

Al final se 'ls hi tributà una sincera ovació, despedintse dels concurrents amb una sereníssima composició beethoveniana.

Pera termenar rebim els notables artistes, desde aquesta ressenya escrita a *currente calamo*, l'homenatge de la nostra devota admiració; i al mateix temps felicitem a la benemèrita casa Sobrequés & Reigt, organitzadora d'aquests concerts, quina tasca es ben encomiable en la nostra urb indiferenta a tot lo qui pod deixar un rastre de Bellesa; i per fi, vagi una pluja de mercès a l'excelent amic en Tomàs Sobrequés, ànima d'aquestes festivitats de Art, per haver atès el nostre preg del número passat suplicant la redacció dels programes en la nostra amada llengua catalana.

J. T.

Hebdomadaries

Memorablement i a tota pressa han sigut aprovats els pressuposts i proecte d'emprèstit, per l'ajuntament de Girona.

A última hora va ser presentada pel senyor Català la proposta de substitució dels ingressos per noxes especies de consums, per els d'inquinat; i el consistori va acceptarla pera que es discutís. Hi havia l'esperansa de que, davant la voluntat del poble, no se aprobarien els pressuposts, mes, no va ser aixís; se contestaren acceptant aquella proposta, que no ha d'esser aprovada; i res més.

Es endevades tota acció del poble, ara; en sentit de demanar una mica de commiseració per l'avenir: tot contra proecte que oposi a lo que ja està fet, es inútil; tota bona idea que's dongui ha d'esser rebutjada.

Mes, davant de la ruina, el poble s'ha de quedar creuat de brassos?

Jo crec que deu exigir dels vocals associats, l'atenció que no se li ha volgut donar entre els seus administradors, i si ells, tinguessin aquell esperit temorós i pussilànim tant gironí—que no'ls dongués la valentia necessaria pera fer caure el proecte, allavors, ser el poble, qui unánimament i fent ostentació de número, anés a portar a la superioritat la seva protesta tant vigorosament fundada.

A Ciudania continúa fent de les seves, el senyor Ecangelista, que com no ha volgut firmar els articles, i com aquests no estan baix la secció de les opinions agenes que'l diari va obrir amb el títol de Tribuna libre hem d'atribuir a la Redacció.

Per ara, cal advertir que en opinions municipals, Ciudania està a las circumstancies del Heraldo de Gerona. Sort que'ls articles del Sr. Ecangelista són interminables i ja no'ls llegeix ningú; com els del Heraldo.

L'Emprèstit se portarà a cap: ja està vist.

Pesi a qui pesi, han sortit am la seva els qui l'han formulat.

Mes, davant l'opinió pública, que demà pod manifestarse en una forma ben negativa, a satisfer qualsevol impost extraordinari; quina entitat bancaria bestraurà, al ajuntament de Girona, les accions emitides? Ningú està renjit amb els seus interessos, i menys les cases de Banca; i aquets interessos están a mercès del poble de Girona. Si aquest se nega a satisfer cap arbitri, si aquest davant de la manera arbitraria am que l'ajuntament ha procedit, tenca les portes de les caixes, qui respondrà del diner enmallecat?

Literatura

Sonets galants

Adressa

*Jo tinc l'ànima meva tota vibrant, del vers
que la Tardor en or, sobre el passeig composit,
estrany, inconegut, divinament pervers;
quan vostre galanteig un flirt d'amor hi posa.*

*De vostra subtilesa jo'n cullo suament
un riure, un discretieg, al clar d'una mirada;
i'm plau, are, tornarla reverenciosament,
dins un sonet galant hermosament tencada.*

*Jo pso al suau perdó la ofrena de la glosa;
la temptació es escut: -sovint sobre una rosa
la abella es epigramma,—mes jo seré discret...*

*i certes mes paraules: qu' pel qui sap viatjar,
pel llac d'uns ulls de cel, obrts al estímul,
cap ànima es esquiva; ni el cor te cap secret.*

a Soletat Reig

*Orla d'estels en un jardí de roses,
oh Soletat, (com el teu nom m'es grat!)*

Llibres

La «Biblioteca popular de l'Avenç» ha posat a la venda el volum III de la seva publicació la qual ha tingut l'amabilitat de enviar-nos.

Consisteix en un esquisid volum de poesies, que'l seu autor, senyor Guanyabéns, auomena *Trasplantades*, antologia dels millors poemes francesos contemporanis, traduïdes amb un amor i un estudi altament notable, seleccionades i escullides amb un refinament, y un coneixement profund del poeta.

El llibre del senyor Guanyabéns, es a la literatura catalana lo que l'obra del Sr. Díez-Canedo *Del círculo ajeno*, es a la lirica castellana. Una obra com la del senyor Guanyabéns (qui era esperada desde que les publicacions del seu autor en la anyerada revista *L'Avenç* ho iniciaren,) mancava a fer, i l'havia de dur a cap un autor, com el qui ha escrit *Ala'es*.

L'obra està encapsada per un estudi crític de la poesia francesa contempora-

L'Ajuntament de Girona contraposant-se a la voluntat de tota la població, va fatalment a la quiebra, i sembla estrany que ceientho, no confessi la seva equivocació i no deposti el seu superior orgull, en benefici dels interessos de tothom.

Després, d'això, nosaltres tenim la convicció de que el mateix poble ajudarà a realitzar la ciutat en una base econòmica, ben estudiada i ben segura, sense les precipitacions ni els pecats d'origen dels pressupostos que s'acaben d'aprobar; que no es pas del interès de ningú, que mori d'inèrcia aquesta nostra ciutat, sinó que per el contrari, resusciti a una vida exuberant de treball, on pugui desenrotllar-se amb les millors condicions d'economia, d'higiene i de benestars.

**

Savem que alguns veïns de la plassa de Sant Agustí se proposen recollir firmes per fer un obsequi al senyor Bassols en agraïment per l'oposició feta a la construcció de la nova plassa del gra, oposició que ell encara no ha explicat: però dits veïns ja saben que no té altre objecte que el de fer constar d'una manera oficial la seva qualitat de profeta per el dia que sia un fet el trasllat del mercat de castanyes i patates d'aquella plassa i la nova de grans en projecte.

**

Un dels números que cridaran més l'atenció en les properes fires i festes de nostra immortal ciutat, serà l'institució d'un novell Sport: la cassa de vocals associats; qui segons sembla ja fa alguns dies s'està assajant amb relatiu èxit.

**

El senyor Valero Leal, concejal i republicà federal, sempre i a tot hora ha predicat son amor a les classes menesteroses; i tant es aixís, que si bé no va poder assistir a cap de les sessions municipals per aportar son valiosos concurs a favor de dites classes, en cambi savem que tingué prou temps per presidir una reunió de colegües en negoci, en la que s'aprova l'augment en el preu del vi.

Savem que dit acord no fou fet baix mires particularistes, sinó per amor a l'Humanitat; a fi de fer impossible la compra de vi a les classes pobres.

Jocs Florals de Girona

COMPOSICIONS REBUDES:

1.—Petitesses.—2.—Tot diu de Déu, sonet: L. Benedicte omnia, etc. Dan.—3.—A Wagner, sonet: L. II crepuscolo degli Dei.—4.—Exposició universal de Bruxelles, sonet; L. Fuit.—5.—Una viuda; L. L'amor als fills.—6.—Sonet; L. A un amic íntim.—7.—Sonris; sonets; L. Ave Maria.—8.—Superstició, L. Lux.—9.—Sonets; L. Sirio, Armonia, A una Egípcia.—10.—La veu de la gelosia; L. No engeloseix qui no ama.—11.—Fe i Esperansa; L. Glosa.—12.—A les ombres d'amor.—13.—Cami d'amor; L. Romiatge.—14.—¡Oh mon bell Vallespir! Ma terra benbaurada.—15.—Lo bell sempre captiva.—16.—Martres del 11 setembre 1714; L. Barcido.—17.—El jardí de l'ilusió.—18.—Sonet; L. Per guanyar un gerro.—19.—Floració, sonet, L. Renasciment.—20.—¡He mort al llop!; L. Sang.—21.—A ma donzella; L. Concell.—22.—Goigs y Planys; L. Catalunya y avant.—23.—Cant a la Patria; L. En l'ausencia.—24.—Cessar Neró; L. Incendi de Roma.—25.—Ning-Nang.—26.—El Cartè, L. acude corre, vuela... (F. Luis de León).—27.—Dessota del cel ombriu; L. Natura.—28.—Nit de noces, L. Intima.—29.—Contrast; L. Tot-res, Res-tot.—29b Contrast, L. Del escepticisme a la fe. L. L'evident es la veritat. Balmes.—30.—Poema d'amor.—31.—Catalunya per lo Sagrat Cor. L. Qui enfonsa o als als pobles es Deu que'is ha creat.—32.—El primer sacrifici; L. Génesi.—33.—Matinal; L. Deliri.—34.—En Queló; L. Il·lusions marcides.—35.—A una

de tantes; sonet. L. Qui es confrare etc.—36.—Crida de Rei.—37.—Oda prosaica; L. Fecundus labor.—38.—Dels claustrers, sonet.—39.—Reialme de Maria; L. Ruja el inferno etc.—40.—A una bella; L. Sonet.—41.—Catalunya. L. Patria.—42.—La finestra del petit mare veid. L. Records d'un viatge.—43.—Davant del túmbol dels héroes de Girona; sonet alexandri.—44.—La fi den Joan de Serrallonga; L. El darrer Nyarro.—45.—En el «més enllà»; L. Narració estranya.—46.—A Orpheo; sonet.—47.—L'Exposit, L. Buscant els pares.—49.—Idealismes; L. Desitjos.—Quatre paraules sobre la vida monástica o sobre les Congregacions religioses. L. No's pod negar que en els Claustrers hi han florit recomanables virtuts (Voltaire).

51.—Cartes d'enamorat. L. Les derres.—52.—Penediment.—53.—Paraules amoroses. L. Al Cor ferit.—54.—A l'Empordá. L. Terra de llivertat i de noblesa.—55.—Apuntacions. L. Del Natural.—56.—A dalt del Castell de Montjuic. L. Explèndida visió.—57.—Al porró. L. El porró es un prenat tresor dels catalans sobris y nets.—58.—El zèfir y la pastora. L. Cansó matinal.—59.—Cansó. L. A una Reina dels Jocs Florals.—60.—Sulamith. L. Veni amica mea.—61.—Festa Major. L. Benvinguda.—62.—L'esculptura y Pintura al esperit del home.—63.—Records de Guissa. L. Tous pour un, un pour tous. (Divisa federal de Suissa).

64.—Eucarística. L. Moments solemniais.—65.—La vostra boca. L. A vos...—66.—Del Poeta a l'Aimada. L. Ama Tèmia.—67.—La mort del vat. L. Excelsior.—68.—Al Christ.—69.—Dolcíssim despertar. L. Proemi.—70.—Triptich. L. La fé santa es vida dels cors.—71.—Joana d'Arch. L. Patria.—72.—Al bell costat de la malalta. L. Inpace.—73.—La ciutat noble. L. Bastia e obrana l'amich una bella ciutat, etc. (Ramón Llull).—74.—Les campanes de Vall de Christ: L. Fill de Rey.—75.—Sinfonia Pastoral. L. Beethoven.—76.—Carrer pobre. L. Fides.—77.—Petons. L. De la mare.—78.—Anyorança de la Patria. L. Mon cant.—79.—La noya i la dona catalana. L. Cap com elles.—80.—Montjuich de Girona. L. May venut.—81.—Nit de primavera. L. Lo rossinyol.—82.—¡Tornant del Temple! L. Idilica.—83.—Diptic. L. Sonets.—84.—Idili. L. mar y terra.—85.—¡D'un altre mon! L. Ilusió.—86.—Més enllà del món. L. Somni d'amor.—87.—L'enamurada. L. Fragments d'una lletra seva.—88.—Sinfonia d'un dimecres de Cendra. L. Ets pols y tornarás a pols.—89.—Intimitats. L. Misteris de gloria.—90.—Les bodes d'or. L. Nunc dimittis servum tuum, Domine.

91.—La nostra Seu. L. Barcelonina.—92.—Vida pagesa. L. Oda.—93.—Sant Joan. L. Nit d'amor.—94.—Vol d'animeta. L. Desengany.—95.—Ofrenes. L. V. Sonets.—96.—Comiat. L. Records.—97.—Lo Pas del Mar Roig. L. Cantemus Domino.—98.—Conte lluminós.—99.—Somniant. L. Les Muses.—100.—Egloga. L. De les clares jornades.—101.—Cansó de les roses. L. Amor.—102.—L'encís. L. Que Deu te guard, hermosa.—103.—Plena de gracia. L. Siete per me come un giardino chiuso... (G. d'Annunzio).—104.—Cant de redempció. L. Ai, bon Deu! Si es temps encara, (esperits, gireu la cara) ¡obrius d'ales y voleu!... (Morea y Galicia).—105.—Captiu. L. Amor ideal.—106.—L'he sentida l'hora baixa.—107.—Cant dels joves (Música) L. Escat de vida.—108.—Als joves renovadors. L. Sonet.—109.—La Model. L. Enigma.—110.—Per molts anys. L. Fotografies.—111.—Estudi sobre l'orientació moral que convé emprendre a nostre poble per a conseguir sa rehabilitació social y política. L. Pà y fulles de Catecisme (Monescillo).—112.—Balmes, Mestre dels Mestres. L. L'instrucció y educació son camí obert y plà per a conèixer la veritat. (Balmes).—113.—Cap-vespre. L. Vora'l mar.—114.—A la futura aimada. L. Enllà.—115.—El Simbol de la Rondalla. L. Amor.—116.—Lletra d'amor. L. A. Ella.—117.—Al vent de la Patria.—118.—A la bona de Deu. L. Fent camí.—119.—La novella amor. L. Idili.—120.—Convit d'amor. L. Vita.—121.—Llum. L. Vida.—122.—Els sonets humils. L. Scherzando.—123.—La Nit. L. Magestat.—124.—L'ultima.—125.—La cansó dels catalans. L. Visca.—126.—La Santa. L. Flor de Calvari.—127.—Cap-vespre. L. Hora solim.—128.—Nit. L. Preludi.—129.—L. Plautos, el vell fillof.—130.—El cambi comercial. L. Progrés!—131.—Tot passant. Sonet.—132.—Contrió. L. Clarors del claustre.

—133.—A un antich Castell. L. L'encís del misteri.—134.—Minucules llegendes rosa. L. Quand mai tont en fleurs aròre le drapeau vert du printemps.—135.—Sonet. L. A. Arenys.—136.—Nenas del dia. L. Descendant.—137.—A la nena. L. Alegria de la casa.—138.—Natura. L. Apunts.—139.—Animes sbertes. L. Idili.—140.—Campanes.—141.—Lápida al cenotafi de Wagner.—142.—Enigma.—143.—Ubriaguesa.—144.—Lloangas. L. Tota puleira es amica mea (cantic dels cantic IV. 7).—145.—Lletres. L. Per un amic obrer.—146.—Elegia. L. Que vegades he vist els raigs hermosos del sol, etc. etc. (A Pagés de Puig).—147.—Cantic. L. Alea jacta est.—148.—Plafons marmoris. L. Sonet.—149.—La mantellina blanca. L. Patria.—150.—¡Si tenirte jo pogués!—151.—Triptich gris.—152.—Impresions. L. De la mva Rectoria.—153.—La medalla de boix. L. Del llibre de contes «Virolayna».

154.—La dona valenciana. L. Sonet.—155.—Somni d'esperança. L. El despertar de Valencia.—156.—Epitalami. L. Cloris y Menaleas.—157.—Primaveral. L. Esplais.—158.—Montserrat. L. Columba mea in foraminibus petri, in caverna maceri estende mihi faciem tuam.

F. Trigàs, pvrc., Secretari.

Agustí Gallostra.—SASTRERIA, Besadó 2. Fa saber a la seva nombrosa clientela que li ha arribat un variat i esplèndid assortit de genres per a la present temporada d'ivern.

Noves

Pera donar una idea de l'importancia i gran desenrotlló que ha adquirit la Sucursal en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, donem l'estadística de professions que ha format aquesta oficina, am motiu d'haver obert la llibreta n.º 1000, de la secció d'estalvi, que es com segueix:

Advocats, 14; procuradors, 4; metges, 6; farmacèutics, 5; arquitectes, 3; enginyers, 1; militars, 25; capellans, 35; banquers, 2; propietaris, 20; industrials i comerciants, 90; obrers d'arts i oficis, 170; empleats, 41; dependents de comers, 43; jornalers, 102; terressans, 40, estudiants, 25; minyones de servei, 98; dones i menors d'ambós sexes, 256; i entitats, 21.

Ademés, té també obertes, aquesta entitat, 213 llibretes de pensió i dotals: la major part a favor d'obriers, criades i nens.

Molt ens complau fer públiques aquestes xifres, en demostració de lo ben acollida que ha estat en nostra ciutat aquesta meritoria institució qui realisa en tot Catalunya una obra tant social com la que representa l'estalvi, i en una forma tant assequible a totes les persones.

**

S'ha publicat l'elenc artístic de la Companyia d'òpera italiana que actuarà en nostre Teatre Principal, durant les properes Fires y Festes.

Aquest, per ordre alfabètic, es el següent: Mestre director i concertador, Sebastià Rafart; Mestre substitut, Josep Mur; Mestre de chors, Josep Pascual; Sopranos, Darnís Maria, Salas Mercés, Torres, Antonieta F.; Mezzo soprano, Bellis Elisa; Comprimaria, Balart Rosita; Tenors, Ferré Jaume, Gallofré Vicens, Rayer Franco; Baritonos, Corts Bautista M., De Barcelona Dionis; Primers baixos, Giralt Conrad, Vallhonestia E.; Segon baix, Ricart José; Comprimaris, Godes Artur, Oliver Antonio; Director d'escena, Rodríguez Pere; Apuntador, Blanch Ramos; 8 ballarinas dirigides per la mestra Patla Pamiás, 18 Coristas de ambós sexes, 30 Professors d'orquestra y Banda.

S'inaugurarà la temporada, el divendres, dia 28, ab la opera de Meyerbeer «L'Africana».

**

Avui es esperat a Barcelona procedent de la Argentina l'Expresident del conceli de Ministres de France, M. Clemenceau.

Hi havia intent per alguns entusiastes de oferirli un banquet, aprofitant la seva estada en aquella Ciutat.

**

De la Societat recreativa «El Menestral» hem rebut un elegant programa dels balls que aqueix entitat celebrarà en les properes fires.

Per això tenen contractada la orquestra «La Principal» de La Bisbal, quin director artístic es el nostre amic Josep Saló, i les de «Els Montgrins» de Torroella y «Pep» de Figueres.

**

Redactat pels mateixos escriptors de la primera época, en breu reapareixerà la notable revista «Joventut», que tant bon recort deixá, i tan vigorosa obra pará a terme.

Avui, davant la necessitat d'una publicació catalana, que concreti la nostra vida artística, la nova falaguera de tornar a sortir «Joventut» es rebuda ab entusiastisme pels elements literaris esperant serà prompte un fet la seva aparició.

**

Avui tindrà lloc l'aplec que l'U. F. N. R. convoca en la Ciutat de Lleida.

En la impossibilitat de assistirhi personalment, CATALANITAT, envia la seva adreça al acte.

Pel que vulgui assistir públicament la següent llista de l'excursió, prenen por lloc de partida a Barcelona:

Pera anar a Lleida, se pot sortir de Barcelona per l'estació del Nord y per l'estació de Fransa.

Per la línia del Nord se va directament a Lleida y s'ha de sortir el dissabte; perquè'l primer tren del mati arriba allí a la una de tarda y a aquella hora ja s'haurà acabat el miting.

A la tarde, hi ha dos trens: el de les 2 y 16 minuts, que admet passatgers de totes les classes y arriba a Lleida a les 8'51. Anant amb aquest tren, se té dret a bitllet de rebaixa, que costa 7'25 pessetes anar y altres tantes tornar. A les 6 y 40 minuts de la tarde, surt el correu que també admet bitllets de les tres classes y arriba a les 12 y 28 minuts de la nit. Ab aquest tren no s'hi pod anar ab bitllet de rebaixa.

Per l'estació de Fransa, se pod sortir el dissabte o el diumenge al mati. El dissabte a la tarde, surt un tren a les 6, cap a Picamoixons, ab passatgers de segona y tercera. Allí se trasborda a les 9 y 40, per arribar a Lleida a les 12 y 22 de la nit.

El diumenge al mati, surt de l'estació de Fransa un tren a les 5 y 20 cap a Picamoixons, aont se trasborda a les 9 y 5, per arribar a Lleida a les 11 y 24. Ab aquest tren hi ha rebaixa de Barcelona a Pica noixons, constant el bitllet 4'75 pessetes. De Picamoixons a Lleida no'ns ha sigut possible averiguar si hi ha rebaixa, encara que es de suposar que n'hi hagi: el preu del bitllet ordinari es de 4'75 pessetes.

Pera tornar se pod sortir a la 1 y 36 de la matinada per arribar a Barcelona a les 7 y 37. Aquest tren de la línia del Nord, porta passatgers de totes les classes, però no admet bitllets de rebaixa. Pod tornarse també en el tren que surt de Lleida a les 6 y 45 minuts del mati y arriba a Barcelona a la 1 y 28 de la tarde. Aquest tren porta cotxes de totes les classes y admet la rebaixa.

Per la línia de Picamoixons, se surt de Lleida a les 5 y 30 del mati, se trasborda a Picamoixons, a les 9 y 10, y se arriba a Barcelona a la 1 y 15 de la tarda.

SECCIO D' ANUNCIS

Agustí Gallostra SASTRERIA

Trajos exclusivament a mida Besadó 2, y Peixeterias Velles, 13. - GIRONA

L. DALMAU PLA TALLER DE MÁRBRES DE MIQUEL QUINTANA

METGE Pedres del país y extrangeres. Especialitat en làpides Cort-Reial 4.-GIRONA

VIUDA Y FILLS DE S. FORNÉS S. C.

Vins, Alcools, Tartres y Olis

GIRONA Y LLANSÁ

VOLEU VESTIR ELS NENS ELEGANTS Y AM ECONOMIA?

Raimonda Creuhet

SOMBRERERIA

Rambla Llibertat, 29

GIRONA

VI COLL: TÓNIC = NODRITIU a base de Quina - Kola - Carn

ALIMENT FISIOLÓGIC COMPLET, perfectament asimilable y per lo tan, de resultats admirables, en les ANEMIES, CONVALESCENCIES CLOROSIS, PÉRDUES DE FORSES, etc. etc.

Preparació y Venda: - FARMACIA COLL - 3 PESSETES FRASC

BODEGA LLACH

Suero - Vacunació

ab garantia

del bestia porquí

Progrés, 20, 2.º 1.ª. GIRONA

ESPARDENYERIA PARISIEN

Especialitats extrangeres

Indeformable, Tenis, Liséré, Preven-salas, Trepóinte per senyorettes etc.

model pera excursionistes y cassadors

BALLESTERIES, 26 - GIRONA

Narcís Dalmau

Perruquer

Ciudadans, 1 pral.-GIRONA

Elixir Digestiu COLL

a base de Pepsina = Pancreatina = Diastasa Cloruru cocaina y Elixir Garús

Aconsellem a tots aquells malalts del estomag que no hagin trobat remei en cap de les nombroses especialitats preconisades com a digestives, assagin un frasc del nostre Elixir

Elaboració y Venda

FARMACIA COLL

3 Pessetes frasc

Guanos complerts

superfotats de l'acreditada Companyia Bourdalaise FRANSA

Representant en la provincia,

Josep Canals

COLOMÉS

Farmacia del Mercadal

Bernardes, 2. GIRONA : L. de LLOBET : Teléfon, 293

Análisis químics, aigues minerals, oxigen pur, específics, vins, xarops y reconstituents de primera qualitat

Escrupulositat en el despaig de receptes

KIOSC

MARULL

Venda de periódics y revistes nacionals y extrangeres

S'admeten suscripcions d'aquest periódic Rambla d'Alvarez.-GIRONA

Xocolata Reconstituienta "EXCELSIOR"

A BASE DE GLICEROFOSFAT DE CALS I NOU DE KOLA

Es el més pràctic i el millor de tots els reconstituents i de tots els xocolates.-Indispensable a les persones dedicades a treballs mentals, als convalescents i als neurastènics.-Util als infants i a tot el món.

UNA PESSETA 'LS 200 GRAMS

Demans en farmacies, droguerías i ultramarins.-Preparat per J. DEULONDER, Farmacèutic Dipòsits: Girona; Ortopedia, Perfumería i Centre d'específics: FIUS, Plassa Constitució, 12.-La Bisbal; FRANCESC ROURA.-Olot; ISIDRE CALBETON.-Palamós; SENYOR TOLOSA